

Музыка як мова

Nota Bene

«NOTA BENE»
випуск № 40
травень-червень 2026

ГОЛОВНА РЕДАКТОРКА Ксенія Москаленко
ВЕРСТАЛЬНИЦЯ Ярослава Рима

РЕДАКТОРКИ Анастасія Заборовець
Кіра Даценко
Ксенія Москаленко
Марія Погорєлова
Поліна Сухенко

АВТОРИ Валерія Панкратова
Вероніка Гладиш
Єва Буняк
Єлизавета Дмитренко
Єлизавета Дроздова
Каріна Басан
Ксенія Соловей
Марія Адаменко
Христина Іванойко

ШЕФ-РЕДАКТОРКА Тетяна Фокіна

ЗАСНОВНИК І ВИДАВЕЦЬ:
Фаховий коледж «Універсум» Київського столичного університету імені Б. Грінченка
Циклова комісія з видавничої справи, культури та української філології

Адреса редакції: проспект Л. Каденюка, 16 (Ю. Гагаріна) Київ, 02094.
Редакція може не поділяти авторські висловлювання в опублікованих статтях.
Використовуючи матеріали публікацій цього випуску, ви зобов'язуетесь посилатися на «Nota Bene».

Музика — поезія повітря,
а квіти теж мають вуха.

ЧИТАЙТЕ
У ВИПУСКУ:

Культовий мюзикл Нотр Дам де Парі.....4

«Несіть Оскар!», — легендарні саундтреки світового кіно.....6

Легенди року: The Beatles, Queen та Linkin Park.....10

Легендарний Кузьма: як пісні Скрибіна стали майже народними.....14

Тридцятиріччя музики: як Океан Ельзи змінив українську сцену.....16

Головне музичне свято світу — Євробачення.....18

В перерві між футболом: як Superbowl формує музичні тренди.....20

К-рор: як корейська музика захопила весь світ.....22

Культовий мюзикл «Нотр Дам де Парі»

Кожен із персонажів втілює в собі різні сторони людської природи: чистоту, одержимість, страх, жертву і надію. Саме тому сюжет, попри історичне тло середньовічного Парижа, залишається актуальним і сьогодні.

Особливу роль у популярності мюзиклу відіграла саме музика, яка стала його візитівкою. Пісні «Belle», «Le temps des cathédrales», «Tu vas me détruire» та інші швидко вийшли за межі театральної сцени і перетворилися на світові хіти. Їх виконують різними мовами, вони звучать на концертах і радіостанціях, а деякі з них стали символами французької музичної культури. Вражаючі вокальні партії забезпечили виставі унікальне місце в історії жанру.

Мюзикл «Нотр Дам де Парі» — один із найяскравіших і найвпливовіших театральних творів кінця XX століття, який з моменту своєї прем'єри у 1998 році в Парижі здобув світове визнання і став справжньою класикою сучасної сцени. Він був створений композитором Ріккардо Коччанте та поетом і лібретистом Люком Пламондоном за мотивами роману Віктора Гюго «Собор Паризької Богоматері». Неймовірний емоційний вплив постановки забезпечив їй тривалу світову славу: мюзикл отримав дев'ять офіційних мовних версій і дотепер збирає повні зали глядачів.

У центрі історії знаходиться любовний чотирикутник між прекрасною та вільнолюбною Есмеральдою, закоханим у неї дзвонарем Квазімодо, суворим архidiaконом Фролло та підступним красенем Фебом. Це не просто романтична драма, а складна історія про людські пристрасті, моральні конфлікти, соціальну нерівність і внутрішню боротьбу.

Сценічне оформлення мюзиклу також стало новаторським для свого часу. Замість класичних громіздких декорацій глядачі побачили величезну кам'яну стіну, яка трансформувалася за допомогою світла та виступала скеледромом. Окремим важливим елементом стали гігантські соборні дзвони, всередині яких на величезній висоті працювали професійні акробати. Така концепція повністю стерла межу між класичним музичним театром та сучасним видовищним шоу.

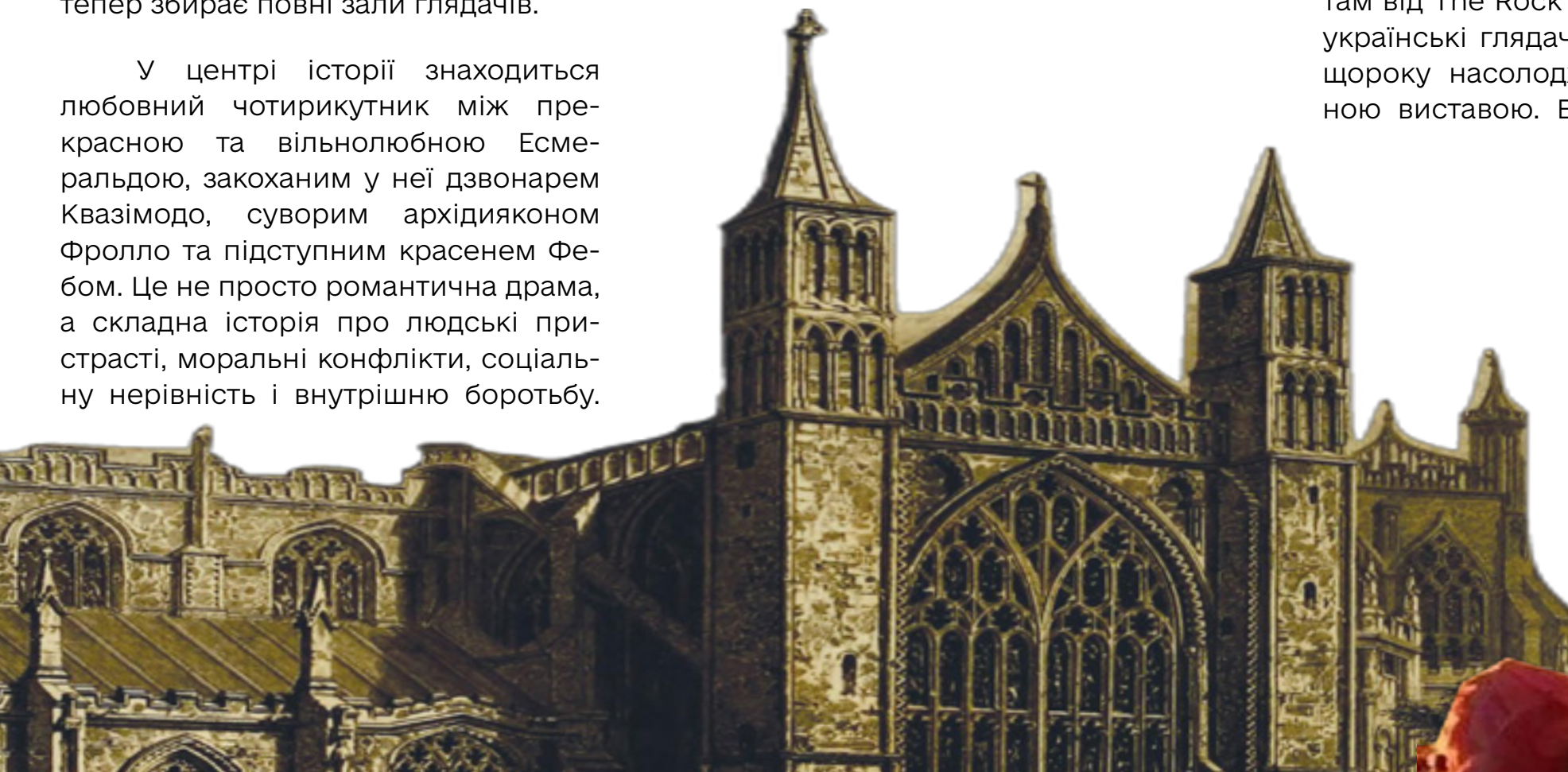
Підкоривши французьку публіку, вистава швидко переросла у глобальний проект. Мюзикл вирушив у масштабне турне від Канади й Італії до Південної Кореї та отримав власні національні версії. Він зібрав мільйони глядачів і став одним із найбільш комерційно успішних європейських мюзиклів в історії.

Особливе місце мюзикл посідає і в культурному просторі України. Завдяки масштабним шоу-концертам від The Rock Symphony Orchestra українські глядачі мають можливість щороку насолоджуватися легендарною виставою. Виконується мюзикл

мовою оригіналу — французькою, а поєднання симфонічного оркестру та хору повторюють знайомі мелодії, тому вистава збирає повні зали.

Попри час «Нотр-Дам де Парі» продовжує тріумфальну ходу світовими сценами, щоразу викликаючи щирі емоції у сучасної публіки. Вічна історія та геніальна музика доводять, що цей шедевр не має терміну давності.

Слизавета Дмитренко, ЗВСР

«Несіть Оскар!» – легендарні саундтреки світового кіно

«Гаррі Поттер і філософський камінь» – John Williams, «Prologue»

Саундтрек «Prologue» із фільму «Harry Potter and the Philosopher's Stone» став одним із найвідоміших музичних вступів в історії кінофантастики. Його автором є Джон Вільямс – легендарний американський композитор, який також створював музику для «Зоряних війн», «Індіани Джонса» та «Парку Юрського періоду». Саундтрек написаний у 2001 році спеціально для першої екранізації книг Дж. К. Роулінг.

Саме у «Prologue» вперше звучить головна тема магичного світу – мелодія «Hedwig's Theme», яка згодом стала музичним символом усієї франшизи про Гаррі Поттера. Композитор використав челесту – рідкісний клавішний інструмент із дзвінком, майже казковим звучанням. Завдяки цьому музика створює атмосферу чарів, загадковості та дитячого захоплення магією.

Популярність цього саундтреку пояснюється тим, що він дуже швидко став асоціюватися з цілим поколінням глядачів. Для багатьох людей саме ця мелодія є «звуком дитинства». Крім того, музика Вільямса вирізняється складною оркестровкою та класичним стилем, через що її часто виконують симфонічні оркестри на концертах музики з кіно. Саундтрек отримав величезне культурне значення, та навіть сьогодні його використовують у трейлерах, тематичних парках і відео про магію та фентезі.

«Пірати Карибського моря» – Hans Zimmer, «Pirates of the Caribbean»

Музика з серії фільмів «Pirates of the Caribbean: The Curse of the Black Pearl» є однією з найвідоміших пригодницьких тем XXI століття. Основним композитором франшизи став Ганс Ціммер – німецький композитор, знаний своїм епічним стилем і масштабним оркестровим звучанням. Найвідоміша тема серії з'явилася у 2003 році.

Цікаво, що Ганс Ціммер спочатку не мав офіційно працювати над першим фільмом через інші контракти, але все ж допомагав створювати музику разом із композитором Клаусом Бадельтом. Згодом саме Ціммер став головною музичною фігурою франшизи.

Саундтрек поєднує оркестрову музику з елементами року та бойових маршів. Через це композиції звучать дуже енергійно й одразу викликають асоціації з морськими пригодами, битвами та піратською романтикою. Найвідоміша тема – «He's a Pirate» – стала настільки популярною, що її використовують у спортивних відео, мемах, трейлерах та навіть шкільних виступах.

Успіх музики пояснюється ще й тим, що вона дуже емоційна та легко впізнається буквально з перших нот. Саундтрек допоміг сформувати образ капітана Джека Горобця у виконанні Джонні Деппа та став невіддільною частиною популярності всієї франшизи.

«Бійцівський клуб» — «Pixies», «Where Is My Mind?»

Наприкінці культового фільму звучить композиція «Where Is My Mind?» американського рок-гурту «Pixies». Пісня була написана ще у 1988 році та увійшла до дебютного альбому гурту «Surfer Rosa». Її автором є вокаліст гурту Блек Френсіс.

Популярність композиції значно зросла саме після виходу «Бійцівського клубу» у 1999 році, режисером якого був Девід Фінчер. Пісня звучить у фіналі стрічки та ідеально передає психологічний стан головного героя, який поступово втрачає зв'язок із реальністю.

Музика «Pixies» поєднує альтернативний рок із незвичною мелодикою та дещо хаотичним звучанням. Через це композиція створює відчуття тривоги, розгубленості та внутрішнього конфлікту. Саме ці емоції зробили її культовою серед шанувальників кіно та рок-музики.

Після успіху фільму пісню почали активно використовувати у серіалах, рекламах та інших стрічках. Вона стала символом тем психологічної нестабільності, самотності та пошуку власної особистості. Навіть люди, які не слухають рок, часто впізнають цю композицію саме завдяки «Бійцівському клубу».

«Мисливці за привидами» — Ray Parker Jr., «Ghostbusters»

Пісня «Ghostbusters» була написана американським музикантом Реєм Паркером для комедійного фільму «Ghostbusters» у 1984 році. Саундтрек став настільки популярним, що фактично перетворився на окремий символ попкультури 1980-х років.

Композиція поєднує елементи фанку, попмузики та танцювального стилю того часу. Найбільш впізнаваною частиною пісні стала фраза «Who you gonna call? Ghostbusters!», яка швидко стала культовою. Саме завдяки простому та веселому при-

співу композицію легко запам'ятати навіть після одного прослуховування.

Пісня мала величезний комерційний успіх: вона очолила музичні чарти у США та отримала номінацію на премію «Оскар». Також музичний кліп став популярним на телебаченні, адже в ньому з'явилися відомі актори та коміки того часу.

Саундтрек чудово передавав атмосферу самого фільму — легку, гумористичну та трохи фантастичну. Навіть через десятки років композиція залишається впізнаваною, а її часто використовують під час святкування Геловіну або в ностальгічних добірках музики 80-х.

«Титанік» — Celine Dion, «My Heart Will Go On»

Пісня «My Heart Will Go On» із фільму «Titanic» стала одним із найуспішніших кіносаундтреків в історії. Її виконала канадська співачка Селін Діон, а авторами композиції стали Джеймс Горнер та Вілл Дженнінгс. Пісня написана у 1997 році спеціально для романтичної драми режисера Джеймса Кемерона.

Цікаво, що спочатку Джеймс Кемерон не хотів додавати до фільму окрему вокальну пісню, але після прослуховування демоверсії змінив свою думку. Композиція чудово передала головну тему стрічки — кохання, яке переживає навіть трагедію та смерть.

Мелодія поєднує ніжне звучання флейти, оркестру та потужний голос Селін Діон. Завдяки емоційності виконання пісня швидко стала світовим хітом і отримала численні нагороди, зокрема «Оскар» та «Греммі». Вона очолювала чарти у багатьох країнах світу та стала візитівкою як самого фільму, так і співачки.

Популярність саундтреку пояснюється тим, що він викликає дуже сильні емоції навіть у людей, які не бачили «Титанік». Для багатьох слухачів ця композиція асоціюється з романтикою, сумом і ностальгією, а її мелодія залишається впізнаваною вже майже три десятиліття.

Єлизавета Дроздова, ЗВСР

Легенди року: The Beatles, Queen та Linkin

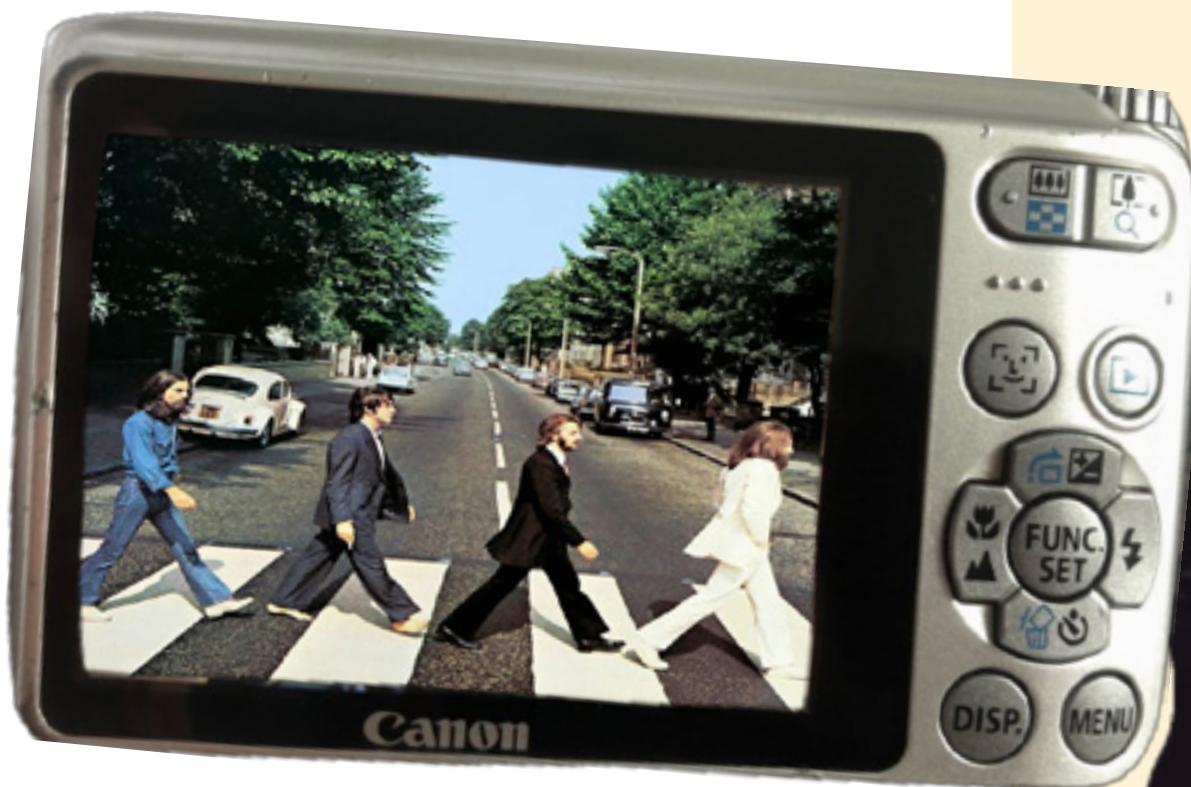
Рок – це розвинений напрям музики, який відображає справжню історію поколінь. Мільйони людей закохалися в нього і сформували свій музичний смак. Багато груп було створено в цьому жанрі. Саме завдяки року світ почув безліч чудових музичних творів.

Одним із яскравих представників був **британський гурт «The Beatles»**, який підкорив своїм звучанням увесь світ. «The Beatles» були одними з перших, хто перегорнув сторінку в історії музики XX століття і відкрив її новий розділ.

Спочатку гурт, який створили у 1956 році Джон Леннон разом із Пітом Шоттоном і Еріком Гріффітсом, називався «The Quarrymen». Пізніше до них приєдналися Пол Маккартні, Джордж Гаррісон, Стюарт Саткліфф і Піт Бест.

У 1960 році нарешті виникла остаточна назва «The Beatles», яка поєднала в собі два слова: «beetles» – жуки і «beat» – ритм. Вони здобули перший успіх у пісні «Love Me Do». За нею з'явилися такі пісні як «Yesterday», «Let It Be» і «Here Comes the Sun».

Востаннє учасники «The Beatles» зібралися разом у студії 20 серпня 1969 року, коли вони записували пісню «I Want You (She's So Heavy)» для

альбому «Abbey Road». Розпад гурту стався через суперечки і розбіжності поглядів у колективі, проте між учасниками не було ненависті. Як казав Маккартні в інтерв'ю для GQ: «Коли «The Beatles» розпалися, існувала омана, що ми всі ненавиділи один одного. Зараз я розумію, що ми були сім'єю, а в родині завжди існують розбіжності і суперечки. Одні хочуть щось зробити, інші цього не хочуть».

Не менш відомим був гурт «Queen».

Гурт виник на початку 1970-х після приєднання Фредді Мерк'юрі до колективу «Smile», який згодом отримав назву «Queen». Склад до останнього залишався незмінним: Браян Мей відповідав за гітару, вокал; Род-

жер Тейлор за ударні, вокал; Джон Дікон за бас-гітару, бек-вокал. Саме Мерк'юрі розробив емблему гурту.

«Queen» формували свій стиль під впливом різних музичних жанрів, британських рок-гуртів та виконавців 1960-х і ранніх 1970-х років. Зокрема ядром їх натхнення були «The Beatles», про яких учасники гурту часто згадували в різних інтерв'ю.

«Queen» швидко здобули популярність і стали відомими завдяки яскравим виступам та впізнаваному стилю. Серед найвідоміших композицій були «Bohemian Rhapsody», «We Are the Champions», «The Show Must Go On». А мотив із пісні «We Will Rock You» знайомий кожному спортсменові або вболівальнику, навіть якщо він байдужий до творчості «Queen».

Після 1987 року пресою почали ширитися чутки про хворобу Фредді Мерк'юрі. До 1991 року гурт встиг випустити ще два альбоми, у яких була помітна прогресуюча хвороба Мерк'юрі. Неминуче сталося 24 листопада 1991 року, коли Фредді помер від СНІДу. Його смерть викликала справжній бум у боротьбі з цим страшним захворюванням.

Хоча гурт не зник одразу, з часом він фактично почав розпадатися. Джон Дікон згодом залишив його, вважаючи, що без Мерк'юрі продовження втратило свій сенс.

У 1996 році був створений один з найвідоміших рок-гуртів у світовій музиці – «Linkin Park». Його заснували Майк Шинода, Бред Делсон та Роб Бурдон, а решта учасників, включаючи вокаліста Честера Беннінгтона, який вигадав назву «Linkin Park», приєдналися пізніше.

Світову популярність колектив здобув після виходу дебютного альбому «Hybrid Theory», випущеного у 2000 році. Наступний альбом «Meteora» перевершив попередній за популярністю, а пісня «Numb» стала культовою. У 2007 році Linkin Park випустив «Minutes to Midnight», де відійшов від жорсткого звучання до більш мелодійного стилю. Пізніші альбоми «A Thousand Suns», «Living Things» і «The Hunting Party» продемонстрували експерименти з електронікою та альтернативним роком. Останнім релізом із класичним складом став альбом «One More Light» у 2017 році. Музика «Linkin Park» поєднує рок, реп і електроніку, а тексти часто присвячені внутрішнім переживанням і емоційному болю. Після смерті Честера Беннінгтона у 2017 році гурт узяв тривалу паузу. У 2024 році він повернувся з новим складом, де вокал виконувала Емілі Армстронг, і представив альбом «From Zero», що ознаменував новий етап у їхній творчості.

Рок-музика стала не просто жанром, а культурним явищем, що формувало світогляд цілих поколінь. Вона об'єднала людей різного часу й поглядів, перетворившись на справжній голос емоцій, протесту та свободи. Творчість таких гуртів, як «The Beatles», «Queen» і «Linkin Park», показує, що рок постійно змінювався, але завжди залишався щирим і впізнаваним. Саме тому він і сьогодні не втрачає своєї сили та продовжує впливати на сучасну музику і слухачів.

Валерія Панкратова 1ВСР

Легендарний Кузьма: як пісні «Скрябіна»

стали майже народними

Ім'я Кузьми Скрябіна назавжди вписане в історію української музики. Його творчість стала явищем, яке вийшло далеко за межі сцени та шоу-бізнесу. Пісні гурту «Скрябін» сьогодні звучать так, ніби існували завжди: їх співають у компаніях, на концертах, у дорозі й часто навіть не замислюються, хто саме їх написав. Саме це і є ознакою майже народної музики.

Андрій Кузьменко, відомий як Кузьма, мав унікальний талант — говорити про складне просто. У його текстах немає надмірного пафосу чи складних образів, але є головне — щирість. У своїх творах він змальовував життя таким, яким воно є: сповненим радості й болю, любові, розчарувань і надій. Його слова легко запам'ятовуються, бо вони близькі кожному.

Гурт «Скрябін» пройшов довгий творчий шлях — від електронної музики 1990-х років до глибоких ліричних композицій. Саме другий етап творчості зробив Кузьму по-справжньому народним артистом у серцях людей. Пісні «Старі фотографії», «Люди, як кораблі», «Спи собі сама» та «Мовчати» стали не просто популярними — вони стали частиною особистих історій багатьох слухачів.

Причина такої популярності полягає в темах, які він порушував. Кохання, дружба, час, що минає, людські стосунки — усе це знайоме кожному. Наприклад, пісня «Старі фотографії» викликає ностальгію за минулим, а «Люди, як кораблі» змушує замисли-

А ПАМ'ЯТАЄШ
ЯК Я ВТІКАВ З ІНСТИТУТА
ЩОБИ З ТОБОЮ ПОБУТИ?
І АБО СІХ ПІР Я ТУТ Є

тися над життєвим шляхом і тим, як люди приходять і йдуть із нашого життя. Ці пісні не потребують пояснень — вони відчуються серцем.

Ще одна важлива риса творчості Кузьми — емоційність. Його пісні не просто слухають — їх проживають. У них є і легкий гумор, і глибокий сум, і життєва іронія. Сам Кузьма був дуже щирою людиною, і це відчувається в кожному рядку. Він не намагався виглядати ідеальним, а залишався справжнім — саме тому люди йому вірили.

Після трагічної загибелі Андрія Кузьменка у 2015 році його творчість не зникла, а навпаки — отримала нове життя. Його пісні почали звучати ще частіше, їх відкриває для себе молоде покоління, а старші слухачі знаходять у них нові сенси. Багато сучасних виконавців виконують його композиції у власних інтерпретаціях, але оригінальна щирість залишається незмінною.

Сьогодні можна впевнено сказати, що пісні «Скрябіна» стали майже народними. Вони не прив'язані до часу чи покоління, зрозумілі кожному та залишаються актуальними. Кузьма Скрябін — це не просто музикант, а голос людей, який продовжує звучати навіть після його відходу.

Його пісні — це більше, ніж музика. Це частина життя, спогади, емоції та думки, які об'єднують людей. Саме тому вони житимуть ще довго, передаючись від покоління до покоління.

Ксенія Соловей 1BCP

Тридцятиріччя музики: як «Океан Ельзи» змінив українську сцену

Українська музика за останні десятиліття пройшла величезний шлях — від маловідомої локальної сцени до потужного культурного явища, яке знають у всьому світі. Одним із головних символів цього розвитку став гурт «Океан Ельзи», який уже понад тридцять років залишається голосом кількох поколінь українців. Їхні пісні звучать на стадіонах, у навушниках мільйонів слухачів і під час найважливіших подій в історії України.

Гурт створений у 1994 році у Львові. Його лідером став Святослав Вакарчук — харизматичний виконавець, музикант і автор пісень, чий голос швидко став упізнаваним далеко за межами країни. У старших класах Святослав Вакарчук на рік поїхав до Канади за програмою обміну, де відкрив для себе класичний західний рок. Саме тоді він почав активно слухати The Beatles, The Rolling Stones, Pink Floyd і Queen та привіз в Україну багато касет із їхньою музикою. Ці

Квітка
Пісня • Ocean Elzy

Шукай в телефоні
мій слід
Цілуй у вікно мої
губи

Spotify

гурти згодом суттєво вплинули на його власний музичний стиль і творчість «Океану Ельзи». Серед українських виконавців особливе значення для Вакарчука мали Андрій Кузьменко та гурт «Скрябін», завдяки яким він познайомився з музикою нової хвилі. Після смерті Кузьми музикант неодноразово наголошував, що творчість «Скрябіна» мала великий вплив на становлення «Океану Ельзи», зазначаючи, що їхній гурт фактично виріс на цих піснях.

Уже перші композиції гурту вирізнялися щирістю та глибокими текстами. Після здобуття незалежності українська музика починала активно розвиватися, тому поява колективу стала справжнім проривом.

Особливість «Океану Ельзи» полягає в тому, що гурт зумів поєднати сучасне рок-звучання з українською мовою та національною культурою. Їхні пісні довели, що українська музика може бути популярною, сучасною та конкурентоспроможною на міжнародному рівні. Композиції «Без бою», «Обійми», «Все буде добре» та «На небі» стали справжніми хітами й перетворилися на частину сучасної української культури.

Величезний вплив гурт мав і на розвиток української сцени загалом. Після успіху «Океану Ельзи» дедалі більше молодих виконавців почали створювати музику українською мовою. Гурт показав, що український артист може збирати стадіони, проводити масштабні тури та бути популярним без переходу на іншу мову. Саме це стало важливим поштовхом для розвитку сучасної української музичної індустрії.

Окрім творчості, музиканти неодноразово підтримували суспільні зміни в країні. Їхні виступи звучали під час важливих історичних подій, а пісні ставали символами єдності та надії. У складні періоди для України творчість гурту допомагала людям зберігати віру та підтримувала моральний дух суспільства.

Протягом багатьох років «Океан Ельзи» мав великий вплив на розвиток української рок- та попмузики.

Для багатьох молодих музикантів гурт став прикладом і джерелом натхнення. Їхня музика вирізнялася щирістю, самобутністю та здатністю поєднувати популярне звучання з глибокими текстами. Музичні критики зазначають, що саме «Океан Ельзи» допоміг сформувати сучасне звучання української популярної музики та довів, що україномовний гурт може стати по-справжньому масовим і успішним.

Як підсумував Павло Гудімов, колишній гітарист «Океану Ельзи»: «Думаю, що музична індустрія в Україні — це птах Фенікс, який постійно народжується з попелу. А «ОЕ» давно став окремим явищем масової культури, яке показало один із найвдаліших векторів розвитку індустрії та якісного музичного продукту, що формує смак цілої країни й об'єднує її за допомогою сучасної культури».

Каріна Бассан 1BCR

Головне музичне свято світу – «Євробачення».

«Євробачення» — це щорічний міжнародний пісенний конкурс, який проводиться з 1956 року між країнами-членами Європейської мовної спілки. Його метою є визначення найкращої пісні Європи через пряму трансляцію виступів представників різних держав.

Євробачення перетворилося на культурний феномен завдяки поєднанню музики, політики, національної ідентичності та технологічного розвитку, що поєднує мільйони людей. Воно виходить за межі простого пісенного змагання, стаючи майданчиком для самовираження та культурної дипломатії.

Ідея створення «Євробачення» виникла в середині 1950-х років як спосіб об'єднати європейські країни після Другої світової війни та налаго-

дити культурні зв'язки через спільний телевізійний проєкт. Її запропонував Марсель Безансон від імені Європейської мовної спілки. Перший конкурс відбувся 24 травня 1956 року в Лугано за участю семи країн, де кожна представила по дві пісні. Уже з 1957 року запровадили правило однієї пісні від країни, а сам конкурс швидко став однією з наймасштабніших музичних подій у світі.

Відбір на «Євробачення» відбувається на двох рівнях: національному та міжнародному. Кожна країна самостійно обирає свого представника через закритий, відкритий або змішаний формат відбору. Сам кон-

курс складається з двох півфіналів і фіналу: більшість учасників проходять через півфінали, з яких до фіналу виходять по 10 найкращих. У фіналі також беруть участь країни «Великої п'ятірки» та держава-господарка. Переможця визначають за результатами голосування журі та глядачі, які нараховують бали від 1 до 8, а також 10 і 12.

«Велика п'ятірка» — це п'ять країн, які роблять найбільші фінансові внески до Європейської мовної спілки. Завдяки цьому вони автоматично потрапляють до фіналу «Євробачення» без проходження півфіналів. До неї входять Франція, Німеччина, Італія, Іспанія та Велика Британія.

Україна є однією з найсильніших країн-учасниць «Євробачення» завдяки стабільно високим результатам і якісній підготовці до виступів. Україна має три перемоги і завжди виходить до фіналу. Виступи україн-

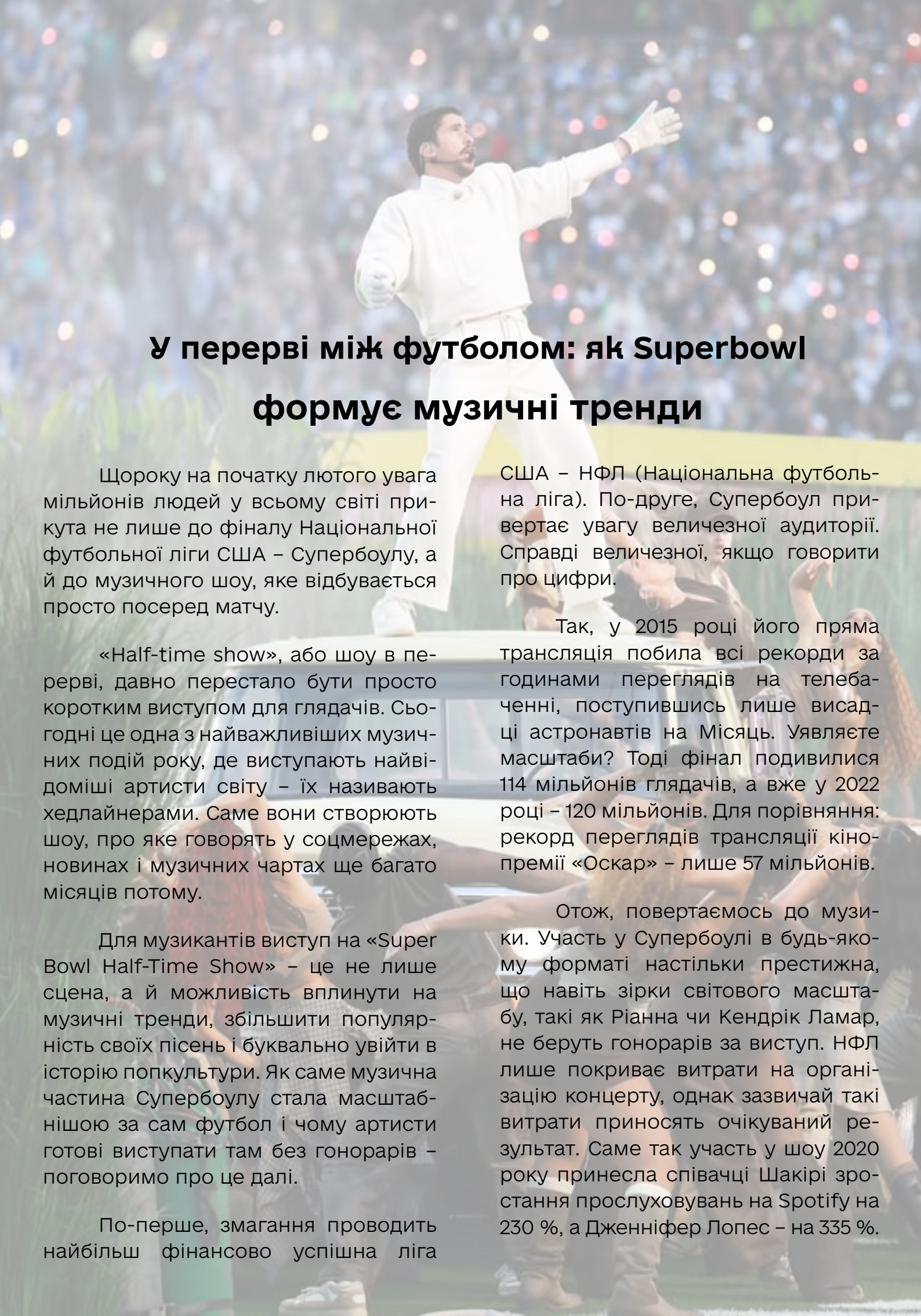
ських артистів вирізняються продуманими постановками та сильним сценічним образом.

Майбутнє «Євробачення» спрямоване на підвищення прозорості, оновлення формату та залучення ширшої аудиторії. У 2026 році запроваджено зміни у системі голосування: посилено роль професійного журі та контроль під час підрахунку балів. Конкурс також поступово експериментує з новими форматами, щоб залишатися актуальним у сучасному медіапросторі.

«Євробачення» щороку дивляться та обговорюють мільйони людей, бо це поєднання музики, шоу та емоцій, яке створює відчуття спільного досвіду. Популярність конкурсу пояснюється яскравими виступами, інтригою голосування, а також можливістю ознайомитися з культурою різних країн. Це робить «Євробачення» не просто конкурсом, а великим міжнародним святом музики.

Марія Адаменко 1ВСР

У перерві між футболом: як Superbowl формує музичні тренди

Щороку на початку лютого увага мільйонів людей у всьому світі прикута не лише до фіналу Національної футбольної ліги США – Супербоулу, а й до музичного шоу, яке відбувається просто посеред матчу.

«Half-time show», або шоу в перерві, давно перестало бути просто коротким виступом для глядачів. Сьогодні це одна з найважливіших музичних подій року, де виступають найвідоміші артисти світу – їх називають хедлайнерами. Саме вони створюють шоу, про яке говорять у соцмережах, новинах і музичних чартах ще багато місяців потому.

Для музикантів виступ на «Super Bowl Half-Time Show» – це не лише сцена, а й можливість вплинути на музичні тренди, збільшити популярність своїх пісень і буквально увійти в історію попкультури. Як саме музична частина Супербоулу стала масштабнішою за сам футбол і чому артисти готові виступати там без гонорарів – поговоримо про це далі.

По-перше, змагання проводить найбільш фінансово успішна ліга

США – НФЛ (Національна футбольна ліга). По-друге, Супербоул привертає увагу величезної аудиторії. Справді величезної, якщо говорити про цифри.

Так, у 2015 році його пряма трансляція побила всі рекорди за годинами переглядів на телебаченні, поступившись лише висадці астронавтів на Місяць. Уявляєте масштаби? Тоді фінал подивилися 114 мільйонів глядачів, а вже у 2022 році – 120 мільйонів. Для порівняння: рекорд переглядів трансляції кінопремії «Оскар» – лише 57 мільйонів.

Отож, повертаємось до музики. Участь у Супербоулі в будь-якому форматі настільки престижна, що навіть зірки світового масштабу, такі як Ріанна чи Кендрік Ламар, не беруть гонорарів за виступ. НФЛ лише покриває витрати на організацію концерту, однак зазвичай такі витрати приносять очікуваний результат. Саме так участь у шоу 2020 року принесла співачці Шакірі зростання прослуховувань на Spotify на 230 %, а Дженніфер Лопес – на 335 %.

Але так було не завжди. До 1993 року у 30-хвилинній перерві виступали чирлідери та дитячі хори, але це не приносило шоу особливої популярності. Проте, вихід Майкла Джексона змінив усе.

Вперше в історії музична перерва привернула до екранів більше телеглядачів ніж сам матч. І це стало феноменом. Організатори зрозуміли, що музика може бути не просто доповненням до спортивної події, а окремим культурним явищем, яке здатне збирати мільйонну аудиторію та впливати на індустрію розваг. Саме після виступу Майкла Джексона «Half-time show» почали перетворювати на масштабні постановки із зірками світового рівня, складною сценографією, спецефектами та мільйонними бюджетами.

Станом на 2026 рік він відбувся вже шістдесяті – ювілейний матч, на якому виступав пуерториканський співак Bad Bunny, що став першим незалежним хедлайнером.

На стадіонах упродовж матчу майже ніколи не буває вільних місць. Світова аудиторія перевищує 200 мільйонів людей. А це – як п'ять України. Просто уявіть ці масштаби.

І саме тому «Super Bowl Half-Time Show» сьогодні – це значно більше, ніж просто музична пауза між таймами. Це окрема частина сучасної попкультури, яка формує тренди, впливає на музичні чарти та визначає, про кого говоритиме весь світ наступного дня. І поки одні вмикають Супербоул заради футболу, інші чекають лише одного моменту – коли згасне світло і почнеться головне музичне шоу року.

Вероніка Гладиш 1BCP

К-POP: як корейська музика захопила весь світ

К-рор індустрія є одним із найвідоміших культурних феноменів сучасної Південної Кореї. Проте сучасний К-рор виник не одразу. Його розвиток почався ще наприкінці ХХ століття, коли корейська музика почала активно поєднувати західний поп, хіп-хоп, R&B та електронну музику. Велику роль у формуванні індустрії відіграли компанії SM Entertainment, JYP Entertainment та YG Entertainment, які створили систему підготовки майбутніх айдолів.

Основою К-рор стала система трейні — молодих виконавців, які роками проходять інтенсивне навчання перед дебютом. Майбутні артисти навчаються співу, танцям, акторській майстерності, іноземним мовам та сценічній поведінці. Деякі тренуються по кілька років і все одно можуть не дебютувати. Цю систему часто порівнюють із «фабрикою зірок», оскільки компанії буквально створюють артистів із нуля. Засновник SM Entertainment Лі Су Ман називав це «культурною технологією», тобто системним виробництвом попкультури. Цікаво, що натхненням для корейської системи став американський лейбл Motown, який у 1960-х роках займався комплексною підготовкою виконавців, серед яких були The Jackson 5 та Stevie Wonder.

Одним із найцікавіших історичних моментів стало те, що К-рор швидко перетворився не лише на музичний жанр, а й на інструмент культурного впливу Південної Кореї. У 2010-х роках популярність корейської музики настільки зросла, що про неї говорили політики та міжнародні організації. Наприклад, колишній президент США Барак Обама згадував популярність пісні «Gangnam Style» як приклад глобального впливу корейської культури. Саме «Gangnam Style» виконавця PSY у 2012 році став першим відео на YouTube, яке набрало понад мільярд переглядів. Це стало історичним моментом для всієї музичної індустрії та довело, що азійська попкультура може конкурувати із західною.

Історія К-рор має й незвичайні політичні моменти. У певний період Південна Корея використовувала К-рор як елемент інформаційного впливу на Північну Корею. На кордоні встановлювали великі гучномовці, через які транслювали пісні популярних гуртів, зокрема Girls' Generation та 4Minute. Це було частиною психологічної війни між двома державами. Також у 2018 році лідер Північної Кореї Кім Чен Ин навіть відвідав концерт південнокорейського гурту Red Velvet у Пхеньяні, що стало дуже символічною подією.

Особливу роль у розвитку К-рор відіграли телевізійні шоу та програми виживання. Саме завдяки проектам «Produce 101», «Sixteen», «No Mercy» та іншим з'явилися популярні гурти. Такі шоу створювали величезну конкуренцію між учасниками, а глядачі могли голосувати за своїх фаворитів. Це змінило саму концепцію музичної індустрії, адже фанати почали брати активну участь у формуванні нових груп. Проте через голосування та великі гроші індустрію часто звинувачували у маніпуляціях і монополізації.

К-рор також відомий суворими правилами для айдолів. Багато компаній контролюють особисте життя артистів, забороняють публічні стосунки та створюють «ідеальний» образ знаменитостей. Через це виконавці часто стикаються з психологічним тиском. Деякі артисти відкрито говорили про депресію, самотність та втому. Особливий резонанс викликали трагічні смерті таких виконавців, як Джонхьон, Сулі та Го Хара. Після цих подій у Кореї почали активніше обговорювати проблему психічного здоров'я айдолів та небезпеку кібербулінгу.

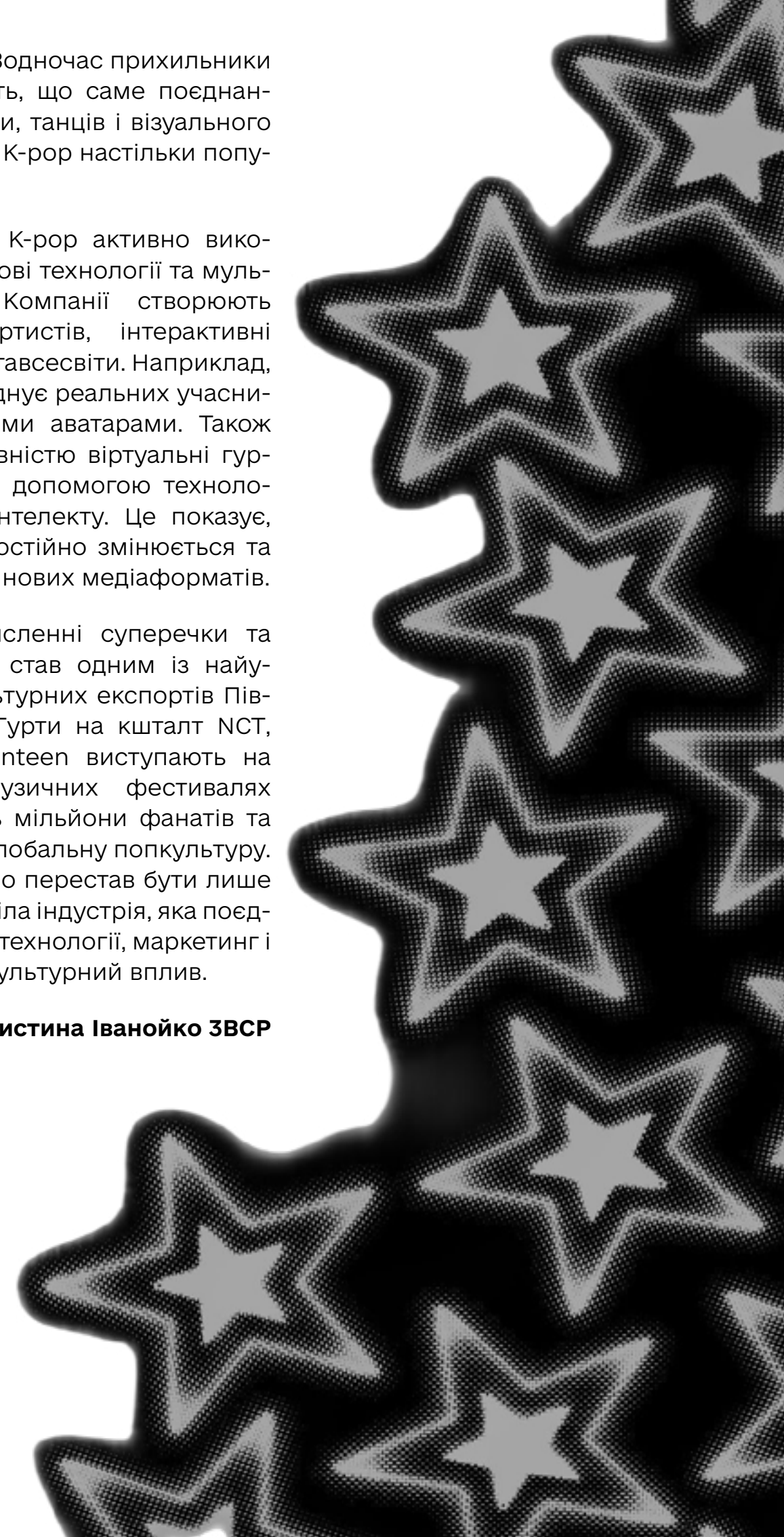
Ще однією особливістю К-рор є величезна увага до зовнішності. Індустрія формує дуже високі стандарти краси, через що артистів часто критикують за надмірний акцент на ідеальному образі. У Південній Кореї навіть виникли дискусії щодо впливу К-рор на популярність пластичної хірургії

серед молоді. Водночас прихильники жанру вважають, що саме поєднання музики, моди, танців і візуального стилю зробило К-рор настільки популярним.

Сучасний К-рор активно використовує цифрові технології та мультимедійність. Компанії створюють віртуальних артистів, інтерактивні концерти та метавсесвіти. Наприклад, гурт Aespa поєднує реальних учасниць із цифровими аватарами. Також з'являються повністю віртуальні гурти, створені за допомогою технологій штучного інтелекту. Це показує, що індустрія постійно змінюється та адаптується до нових медіаформатів.

Попри численні суперечки та критику К-рор став одним із найуспішніших культурних експортів Південної Кореї. Гурти на кшталт NCT, TWICE та Seventeen виступають на найбільших музичних фестивалях світу, збирають мільйони фанатів та впливають на глобальну попкультуру. К-рор уже давно перестав бути лише музикою — це ціла індустрія, яка поєднує мистецтво, технології, маркетинг і міжнародний культурний вплив.

Христина Іванойко ЗВСР

п

**Ви догортали до кінця!
Редколегія «Nota Bene» дякує за підтримку!
Слава Україні!**

nota_bene.fku